மன் தோடர்: நீம் மன்னர் ஆளுகின்ற வள நாட்டுளே நெல் மிகுதி. கீவர் ஆளுகின்ற நாட்டுளே கல் மிகுதி * தனக்கு நல்லது தேடிக்கொள்ள ஆவலுக்கு அறிவுக்கிறது. கின்னனுக்கு நல்லது ஆம்வகுன்னுள், அவனுக்கு எங்கேயிருந்தான் அறியாமை வருகிறதோ, தெரியவில்லை. * கினியக்கினியோடு பழக்க வேண்டும். மனம் மேல் நீடு மேற்றுகள் நம்மேல் மழுவை முற்று வதைக் கேட்டுள்ளுதல் யோசம், தோயமடைக்கினிகள் நம்மேல் கூவாக் கொள்வதைக் கேட்பதே கிறந்த கிலம் * பள்ளிப்பழுதானே வாளியாட்டுற்றுக்கூட அழுவதற்றியணுன்ற எனக்கு கினை கிடையாது * அறவு நாய் போல முடிவுகின்றது. தெரிய வேண்டும் என்று மட்டும் நினைப்பாக்தான், பாலை மேலும் கிலம் போல; உலகம் வேறும் அறுவதானே * பழக்காவாட்டாதும் நல்லவர் பேசுவதைக் கேட்பது நலம் * நீ என்று சொல்லுகின்ற வாயால் அவனை அவன் என்று சொல்லுகின்றீரே. உடலே என்ன ஊற்றம்! நாங்கள் கீவேலும் நம் அறிவாற்றி ஒரு மாநிலியத்தை தோகிறதோ? * கெடுகளை காக்கும் காவலன் அவன். அவ்வளவு தானே. நீயோ அவனை காக்கும் காவலன் என்பவா! * தின்னுட் பேதுவதும், ஒருவருக்குத் தொல்லுவதும் உலகோர்க்கு உணர்ப்பதும் எனச் ஆகுன் பல துய்யமும். துவாரம் பட்ட மட்கலம் போல, என் எரவற்றையும் என்னாடமும் கொட்டுத் தேயக்கலாமா * கின்னவன் ஆகுன்றவது கீது வள மயக்க மன்று அறிந்தக் கொள்ளும் அறிவு மனதுக்கு இருந்தான் யோதும்; உலகம் வலம் உலகத்தில் வலைக்கிடமான பொய காரியங்களும் உரியாளுக் கண்ட, ஆடு யாது மல்லாது தூண்மையான் பேசினுள் ஆன்வளை மறுபெறும் * பலர் இயைய ஆடுள் நினை உரையாடுனுள், ஒருக்கும், பொய் மறியும், வாளையும், ஆகிய தூனைப் படவங்கள் உண்மைக் காட்டுவை மறைக்கும். மேலும் மற்றையோர் இவைக்கும் பேச்சு தன் நினைக் கயற்றை அதற்குத் தீட்டக்கள்ளை மணவாக்கும் * தோற்றிலே கொல்லுக்கிடக்கிற தெற்று பல்லுக் காட்டுவுனுள் ஒழியத் தெரியாத மக்களுக்கு * தாய் என்றால் பெண் மருவாயாகவே கருத்தல் வேண்டும் என்று நீ என்று கூற்றுவை * மல்லை நேமணத்தைப் பொழுண்ணும் நீக்க அறியுமா? பாலான் சுவையைப் புகையினை அதக்கிய வாயறியுமா? ஈகையான் ஆற்றலுக்கு கும்பி அறியுமா? * என் தேவேண்டும். கல்லாளட்டான் என்பாக கூப்பாடுத்தான்; நின் தூக்கக்காதுதான்; பெரிதின் சிடுகுதுதான் * மக்கட்டுப்பாலை மாக்கும் வரை துன்பமும் மாறத்தல் தேக்கம் என்று தெளிவாணன்றே நிறுப்புமை என்று ஒன்று வாதிக்கப்பட்டது * உரிமைக்காக, பேர்ந்துப் பணக்கு உயர் கொடுக்கும் மறுமை புகழுத்தகும்; சூர்ணுமைக்காக, வீட்டுப் பணக்கும் மானம் ஒன்றினை வாடாது மலை வுலாவ எதிரையும் வாட்டுவதே கொடையும் புகழுடுப் பயக்கும் * வயிற்றுத் தீ துணிக்கும் நாடே வள நாடே. கல்லித் தீ பரப்பும் நாடேடா நீயே நாடு. நின் மாவர்களிற் பலர், கூற்று வினை வகுத்தாக ஏற்று உயர்த்தோது வாட்டும் ஆண்மையாளர்கள். ஆயான் என்! தம் பெயர் எழுதத் தெரியாத தற்றுறியாளர் * புறவளர்ச்சிக்கு ஒரு எல்லையுண்டு, அக வளர்ச்சிக்கு எல்லை கிடையே * பகைவரும் கொடுக்க நடுக்கப்பட்ட தேன் போலவாயான் * அறியாமையும் பேரறத் தெரியக்கூடிய நல்ல கால மண்க. வாள்தும் வேதும் கொண்டு அறியாமையை வெல்லுதல் இயாது. ஒன்றும் நாதுவ் கொண்டே அறியாமையைப் புறங்காட்டச் செய்ய இயலும் * மதுவைத் தெளி, வந்தி மறம், புகார் வளம், என்று வாதாடு புலவர்கள் காட்டுவதுன் தோக்கம், தமிழகம் யாதாரும் கைவரற்ற நாடு என்று சிட்டுவதற்கே யன்றோ? * யான் பொய்ப் பிறும் நீன் பொய்யா மலைத்தியை நடக் காகிர் * காற்றும் நீரும் மக்கள் பொதுவுடைமை என்று காணப்பாய். அதுபோல அறிவும் ஒரு நாட்டுன் தனிப்பொருளன்று * பேரேர்தர் நாடும் மறம், யாணிகம், ஆக்கி, அரியன் அமைப்பு, வரிவகுப்பு, மணவுறவு, தொலாண வளர்த்தக்கக் கூறுவர் போல ஆன்றவியான்று தனை நிற்கின்றன என்பது கண்கூடு. புணர்ச்சியான்பத்தைப் பெக்கக் கொள்வதற்கு காதலர்கள் கிடையாடையே வேடர் மாறு கொள்வர். அது போல உத்தமம் நாடும் தம்மட்பனக் கொள்ளுதல் மாண்பதைப் பெக்கக் கொள்வதற்கேயாம் * பேரேர்தர் ஆடல் மகட் கொடையாதும் நீங்கும், வடநாட்டவரோடு பேரப் புணர்க்கி கொள்ளும் ஆவலுடன் நீயும் * பாண்டிநாடு ஆண்மைக்கும் பனைநாடேயாகி அறிவுக்கும் பனை நாடன்று. * உங்கள் வாழ்வே என் உயிர். உங்கள் மதுப்பே எனது உயிக்கம். உங்கள் அறிவை என் துணை யாகும் *